

gerning, at danske Dommere endnu i dette Øjeblik i stort Omfang idømme unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar Legemsstraf for visse Forbrydelser, særlig for Tyveri. Jeg vil derfor sige, at hele denne Tale om, at man skal tage Hensyn til Dommernes Følelse, bliver ligefrem latterlig, naar de, hvis de havde denne Følelse, handle paa denne Maade i dette Øjeblik. Særlig kan man sige, at Københavns Kriminal- og Politiret kan ikke som Helhed være nogen principiel Modstander af Legemsstraf, thi, som jeg i Forgaars ved et fremragende Medlem af Københavns Politifik Lejlighed til at forvise mig om, anvender Københavns Kriminal- og Politiret i dette Øjeblik Legemsstraf for Forseelser, begaaede af Mandpersoner mellem 15 og 18 Aar, jeg antager for mange forskellige Slags Forseelser, men særlig for Tyveri, som er det hyppigst forekommende. Appellen til Dommernes Følelse kunne vi altsaa lade ligge, den er urigtig og vildledende. Jeg har for øvrigt privat søgt Oplysninger fra forskellig Side om Dommernes Syn paa denne Sag, og jeg ved, at mange fremragende Dommere i høje Stillinger vare Tilhængere af Justitsministerens Lovforslag.

Saa siger det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), at det vil blive en Klassestraf. Det var et Argument, som de ærede socialdemokratiske Medlemmer førte ind i Debatten ved Behandlingen af Justitsministerens Lovforslag, men vi have nu ændret Lovforslaget saaledes, at det ikke skal bero paa et Skøn fra den enkelte Dommers Side, om en Person er raa og voldsom, og om han skal have Legemsstraf eller ej, men det beror paa, om han har begaaet en vis Art Forbrydelse. Nu tillader jeg mig imidlertid at tro, at det er en grov Fornærmelse mod danske Dommere, naar man mener, at en Dommer af Klassehensyn vil undlade at anvende Legemsstraf i visse Tilfælde, fordi Strafarten ikke behager ham der. Og hvis nogen Dommer i den Grad kom paa Vildspor, vilde han sikkert blive retledet ved Appellen, thi det er jo Højesteret, der i sidste Instans skal afgøre, om der i det paagældende Tilfælde skal anvendes Legemsstraf eller ikke, og vort Lands Højesteret er ikke nogen principiel Modstander af Legemsstraf. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem passende kunde have ladet dette Argument ligge. Det forekommer mig, at det ligger under det Niveau, i hvilket det ærede Medlems Tale ellers be-

væger sig, og det forekommer mig, at efter at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) har ladet det ligge, skulde det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds ikke have taget det op. Dette ærede Medlem nævnedes ogsaa de Konsekvenser, dette Lovforslag skulde faa, hvis det blev vedtaget. Naar man ser paa, hvilken Bevægelse Spørgsmaalet om at anvende Legemsstraf over for visse grove Forbrydere, med hvem sikkert ingen har Sympati, har fremkaldt, er der saamænd ikke nogen Fare for Konsekvenser paa dette Omraade.

Imidlertid kan man spørge: Men er det nu rigtigt at anvende denne grove Strafart særlig over for Personer, der have handlet under Paavirkning af spirituøse Drikke? Det Eksempel, hvormed det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) søgte at paavirke vore Følelser, var jo hentet fra en saadan Person. Dersom en Person i ædru Tilstand gaar ud paa Landevejen og beskadiger en Mands Øje, fordi han har set sig gal paa Manden, antager jeg, at enhver Dommer vil være klar over den moralske Vurdering af denne Mand, men det er ganske rigtigt, at en Mand, der i ædru Tilstand kan være ret skikkelig, kan i Beruselse komme til at begaa grove Voldsforbrydelser. Hvorledes skal man se paa ham? Ja, her fremkommer ikke det Spørgsmaal, om man skal anvende en vis Strafart, men Spørgsmaalet om drukne Personers Tilregnelighed. Naar det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) sagde, at vore Dommere ere for milde paa dette Omraade, maa jeg dertil sige, at min Erfaring gaar ikke i den Retning, men i Retning af, at selv om der ikke her stod, at Beruselse ikke skal udelukke Straffens Anvendelse, naar vedkommende kun ikke i Gerningsøjeblikket helt har manglet Tilregnelighed, vilde denne Regel dog blive brugt af danske Dommere. Disse ere, saa vidt jeg har kunnet se, efterhaanden komne ind paa, at den Person, der har haft en Rus, under denne skal have været særlig abnorm, for at han af Hensyn til Beruselsen skulde være udelukket fra at blive idømt den for vedkommende Forbrydelse i Loven fastsatte Straf.

Saa er der Medlemmer, der sige: Men denne Straf er dog en særegen, lavere Strafart, thi den virker kun afskrækkende, ikke opdragende. Nu er det besynderligt, at denne Strafart jo er en Strafart, som en Del af os anvende over for vore Børn. Naar vi nu se os i den beklagelige Nød-